Dosarul nr. 5r-3610/2024
4-24100940-12-5r-09092024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

11 martie 2025 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Angela Vasilenco
Grefier Alexandru Carp
În lipsa:
Petiționarului, Reprezentantului SRL „Bicorlux” Ruslan Lozan
Agentului constatator al INSP Victor Leca
(în privința cărora au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de petiționarul **SRL „Bicorlux” – administrator Ruslan Lozan, sediul***** IDNO ******* împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 329531 din 23.07.2024, întocmit de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Leca Victor, pe semnele contravenției prevăzute de art. 224 alin. (2) din Codul contravențional, prin care a fost sancţionată cu amendă în cuantum de 252 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 12 600 lei.

c o n s t a t ă:

La 23.07.2024, agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Leca Victor a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 329531, prin care **SRL „Bicorlux”,** a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 224 alin. (2) din Codul contravențional, fiind emisă decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale cu amendă în cuantum de 252 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 12 600 lei.

În fapt, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie, în acţiunile persoanei juridice **SRL „Bicorlux”,** a fost reţinut că la 01.07.2024 orele 10:10 desfășura activitate de furnizor de bunuri divizabile fără a emite tichet de cântar autocamionului de model***** cu n/î ***** mai mare de 12 tone care a plecat din

punctul propriu de încărcare, ignorând prevederile pct. 62^2 alin.(1) lit. b) din Legea nr.150 din 17.07.2014 , prin ce a comis contravenția prevăzută de art.224 alin.(2) Cod contravențional.

La 30.08.2024, petiţionarul Ruslan Lozan adminsitratorul **SRL „Bicorlux”** a depus o contestație împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 329531 din 23.07.2024, prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie și a deciziei de sancționare din 23.07.2024.

În motivarea contestației a indicat că, *la data de 1 iulie 2024 la întreprindere s-a prezentat pentru încărcarea nisipului procurat autocamionul întreprinderii ImperioConst SRL , care a procurat aproximativ 12 tone de nisip ce urmau a fi transportate la punctul de destinație. A mai menționat că persoana juridică dispune de cântar la punctul de încărcare, iar conform procedurilor a fost cântărit autocamionul gol fără marfa, ulterior încărcat şi cântărit iarăşi. Toate aceste proceduri au avut loc în jurul orelor 10.00 din data de 1 iulie 2024. A fost printat tichetul de cântar, înregistrat în registrul de evidență a tichetelor de cântar , însă la emiterea facturii fiscale au apărut deficiențe la programul automatizat E-factura și i s-a transmis șoferului că trebuie să aștepte pentru a perfecta factura în regim obișnuit.*

Șoferul a reproșat că mai are curse de efectuat de la întreprinderea noastră şi a plecat, factura fiscală fiind completată şi remisă ulterior beneficiarului.

La data de 19 august 2024 , prin intermediul oficiului poștal a fost recepționat un proces-verbal cu privire la contravenție și anume pentru încălcarea prevăzută la art. 224 alin. 2 al C. Contravențional și anume: Desfășurarea activității furnizorilor de bunuri divizibile fără a avea în dotare, în punctele de încărcare a vehiculelor, instalații de cântărire a bunurilor divizibile și/sau a vehiculelor rutiere sau fără a emite și ține evidența tichetelor de cântar, ștampilate și semnate, pentru fiecare vehicul utilizat pentru distribuția rutieră a bunurilor divizibile care pleacă din punctele proprii de încărcare.

La acest capitol ține să menționeze că obligația stipulată la art. 62/2 al Legii 150 /2014 și anume că a fost eliberat bonul de cântar și înregistrat în modul corespunzător.

Ținând cont de faptul că bonul de cântar a fost emis și luat la evidență, este indubitabil faptul că la caz lipsesc elementele constitutive ale contravenției, la caz anexează copia registrului de evidență a bonurilor de cântar din cadrul întreprinderii, cât și copia facturii fiscale din data de 1 iulie 2024.

Întemeiază prezenta contestație în baza art. 448 Cod contravențional.

Instanța de judecată menționează că contestația şi materialele dosarului contravenţional au fost expediate în adresa Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), fiind repartizate judecătorului Dorin Munteanu, la 19.09.2024.

Prin încheierea vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, Sergiu Stratan, din 17.01.2025 cauza nominalizată a fost redistribuită magistratului Angela Vasilenco.

Reprezentantul SRL „Bicorlux" administratorul Lozan Ruslan, fiind citat legal cu data, ora şi locul examinării cauzei contravenționale, la adresa de corespondență indicată de către acesta în contestație, nu s-a prezentat în fața instanței, însă prin cererea din 07.02.2025 a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absența acestuia, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre, la adresa de corespondență indicată de către acesta în contestație.

Agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică,Leca Victor, fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin metodă electronică la adresa de e-mail indicată în scrisoarea de însoţire a cauzei contravenţionale , nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării şi nici nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, iar din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a agentului constatator şi astfel, prin prisma art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa acestuia, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre, la adresa de corespondență indicată de către acesta în contestație.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator şi petiționarul nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Examinând contestația şi verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond şi de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator şi materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

Instanţa statuează că contestația împotriva deciziei inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 328631 din 23.07.2024, a fost depusă de către petiționar la 30.08.2024, fiind înregistrată cu nr. „7560". Având în vedere că la materialele cauzei contravenționale nu se regăsește nici un înscris care ar confirma că în adresa petiționarului a fost expediată copia de pe procesul verbal cu privire la contravenția, acesta însă indică în contestația sa că prin intermediul Poștei Moldova a recepționat copia de pe procesul verbal la data de 19.08.2024, instanța o va repune în termen și o va considera ca depusă cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 329531 din 23.07.2024.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din *alt act care stabileşte identitatea persoanei*, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de sancţionare este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de

circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, astfel nu pot fi reţinute obiecţii privind descrierea suficientă a faptei.

În continuare, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 din Codul contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanța de judecată menționează că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în absența petiționarului fapt confirmat prin semnătura unui martor asistent.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod, iar solicitările lui Eremia Vitalie sunt astfel întemeiate.

În continuare, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probă: - *procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 329531 din 23.07.2024*, întocmit de agentul constatator Leca Victor; - *copia informației 112 din 01.07.20224* în care este menționat că mijlocul de transport de model ***** cu n/î *****0 încalcă RCR; - *copia explicaţiilor şoferului Simncenco Valeriu* care a comunicat că la 01.07.2024 în urma stopării și verificării actelor nu deținea asupra sa tichetul de cântar precum și factura fiscală; - copia procesului verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 23.07.2024 în care a recunoscut fapta imputată; - *copia deciziei asupra cauzei contravenționale din 29.07.2024* întocmită în privința lui Simcenco Valeriu;- copia permisului de conducere eliberat pe numele lui Simcenco Valeriu; copia poliței de asigurare; - două planșe fotografice cu mijlocul de transport.

La rândul său administratorul SRL „Bicorlux” Lozan Ruslan la contestația înaintată a anexat factura fiscală semnată și ștampilată cu seria și nr. AAP6020639 din 01.07.2024 prin care se confirmă că SRL „Bicorlux” a vândut nisip SRL „Imperio Const” în mărime de 11,70 tone. Totodată a mai anexat și copia din

registrul de evidență cu mențiunea din data de 01.07.2024 seria și nr. facturii fiscale AAP 6020639.

Cu referire la învinuirea adusă șoferului Simcenco Valeriu și probele prezentate de agentul constatator în prezentul proces contravențional instanța le apreciază critic, or de către administratorul Lozan Ruslan, acesta a fost somat să aștepte factura fiscală așa cum este o problemă tehnică de program E-factură și tichetul urmează a fi eliberată în mod obișnuit. Însă acesta a reproșat că mai are ture de făcut și nu poate aștepta, plecând astfel cu încărcătura fără a deține asupra sa tichetul de cântar. Prin urmare neglijența șoferului nu poate fi pusă în sarcina persoanei juridice SRL „Bicorlux", așa cum la contestația înaintată acesta a prezentat atât dovada emiterii tichetului de cântar cât și evidența în registru fiind aplicată stampila și semnătura.

În concordanţă cu cele expuse şi cu probele acumulate, prezentate şi cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată, instanţa relevă că agentul constatator nu a făcut dovada încălcării prevederilor art 224 alin.(2) Cod contravențional.

În ședința de judecată agentul constatator Leca Victor, deși a fost legal citat, nu s-a prezentat în vederea elucidării acestor circumstanțe.

În conformitate cu jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate, iar lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea să ştie dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă (*Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

Respectiv, instanţa nu poate statua arbitrar în privinţa aprecierii vinovăţiei unei persoane, care nu recunoaşte comiterea faptei incriminate, în lipsa acestor probe relevante care urmau în mod obligatoriu să fie acumulate în susţinerea acuzării.

Subsecvent, instanţa notează că Curtea Europeană a Depturilor Omului, în speţa *Luka contra României* a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei.

Altfel spus, art. 6 îi atribuie *„instanţei"* obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos*, §§ 59 şi 61).

Tot Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la

încheierea cauzei [*Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.)* şi *Dima împotriva României*, 16 noiembrie 2006].

Prin urmare, deși, în măsură în care procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 329531, nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficientă pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională, iar la acest capitol, articolul 6 § 2 al Convenţiei impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare al justiţiabililor (*Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, 20 martie 2001, par. 16).

Aşadar, unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și orice dubiu profită petiționarul.

Din aceste considerente la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului- verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constatator urma să identifice fapta pe baza constatărilor personale și în baza probelor acumulate, or demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție şi în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, petiționarul nu este obligat, ci doar are dreptul să prezinte instanței probe care să demonstreze nevinovăția sa, deoarece respectiva sarcină îi revine agentului constatator.

În plus, în cauza de față operează art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și în special, principiul *„in dubio pro reo”*, ceea ce presupune că toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi apreciate în favoarea persoanei învinuite şi în consecință, în ședința de judecată nu a fost probat faptul că petiționarul SRL „Bicorlux” a desfășurat activitate de furnizor de bunuri divizabile fără a emite tichet de cântar.

Din acest considerent, în ceea ce privește starea de fapt constatată, instanța de judecată ajunge la concluzia că, fapta incriminată petiționarului prevăzută de art. 224 alin. (2) din Codul contravențional, nu a fost probată prin probe pertinente, concludente și utile cazului şi respectiv nu există.

În continuare, potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției.

În conformitate cu art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la

art. 441 și 445 din Codul contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

Pe cale de consecinţă, în circumstanţele de fapt şi de drept enunţate, contestația administratorului SRL „Bicorlux” împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 329531 din 23.07.2024, adoptate de către agentul constatator al INSP, Leca Victor, pe semnele contravenției prevăzute art. 224 alin. (2) din Codul contravențional, prin care petiționarul a fost sancționat cu amendă în mărime de 252 unităţi convenţionale, urmează a fi admisă, cu anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

În baza materialelor cauzei și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se repune în termen și se admite contestația depusă de **administratorul SRL „Bicorlux”** Lozan Ruslan împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 329531 din 23.07.2024, întocmită de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Leca Victor, pe semnele contravenției prevăzute de art. 224 alin. (2) din Codul contravențional.

Se anulează decizia de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 329531 din 23.07.2024, pe semnele contravenției prevăzute de art. 224 alin. (2) din Codul contravențional, prin care **SRL** „**Bicorlux**” a fost sancţionată cu amendă în cuantum de 252 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 12 600 lei.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința persoanei juridice **SRL „Bicorlux” ,** pe semnele contravenției prevăzute de art. 224 alin. (2) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Angela Vasilenco**